יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על
בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי׃ ס
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותו׃ ס לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא׃ ס שמור את
יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה
אלהיך׃ ס ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך׃ ס ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה
אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה
על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת׃ ס כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן
ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ ס לא
תרצח׃ ס לא תנאף׃ ס ולא
תגנב׃ ס ולא תענה ברעך עד שוא׃
ס ולא תחמד אשת רעך ולא
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ ס את

שמור יום
יום השבת
ובמשלה
הוץ יוצ׳
זכור שנתם
בימים ר אחר
ומעיבה
יחתעוזרן
וכשמיעה
יחתך
נשוא ו׳
אשר יעך
קודש הוא
הירה מיוחד
וחסרת כ׳
עבד הייתם
וק על אחת
ק פריך
שתהי ל׳
לעבד ושמור
מיוחס: כאש
עך. אין על
כפי אבותם
בעצמו מיוח
שם שם ל׳
חק ומשפט:
ואל תעמוד
אין לשון
מאוחר אלא
משות איש
לא תתאוה
ולא תניח ג׳
אין הוא לשון
חמדה
כמו אחד
למחמדי
דמיוצ
ומיחדי

אלהיך אל קנא פקד עון אבות על
בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי׃ ס
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותו׃ ס לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא׃ ס שמור את
יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה
אלהיך׃ ס ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך׃ ס ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה
אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה
על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת׃ ס כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן
ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ ס לא
תרצח׃ ס לא תנאף׃ ס ולא
תגנב׃ ס ולא תענה ברעך עד שוא׃
ס ולא תחמד אשת רעך ולא
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ ס את

חנה אֲהֹב וַיהוָה
סגך רחמה
וכעסתה ירתה
גם כעס בעמר
הרעימה פיסגך
יהוה פֶּעֶר רחמה׃
ולו יעשה שנה
כשנה מדי שלתה
פתיח יהוה בן
תכעיסנו
ותבכה ולא
תאכל ויאמר
לא אקלנה
איש חשה
למה תבכי
ולמה לא
תאכלי ולמה
ירע לבבך הלא
אנכי טוב לך
מעשרה בנים׃
ותקם חנה
אחרי אכלה
בשלה ואחרי
שתה ועלי
הכהן ישב על
הכסא על
מזוזת היכל
יהוה ותיא
מרת נפש
ותתפלל על
יהוה ובכה תבכה ותתיר
נדר ותאמר יהוה צבאות
אם ראה תראה בעני

אלהיך אל קנא פוקד עון אבות
אבהין על בנין בירדין על דר־
תליתי ועל דר רבעיי לסנאי
פר מש לבין בניא למיזטי בהר
אכהתהון ועביד טיבו לאלפי
דרין לרחמי ולנטרי פקודין
לא תימי בשמיא דייי
אלהך למגנא ארו לא יזכי יי
ית דימי בשמיה לשקרא׃
טר ית יומא דשבתא
לקדשותיה כמא ד־
פקדך יי אלהך ושת־א
יומין תפלח ותעבד כל
עבידתך ויומא שביעאה
שבתא קדם יי אלהך לא־
תעביד כל עבידא את וברך
וברתך ועבדך ואמתך ותורך
וחמרך וכל בעירך וגיורך די
בקרוך בגיל דינוח עבדך כגו־
ואמתך כויתך ותדכר ארי
עבדא הויתא בארעא דמצרין
ואפקך יי אלהך מתמן בידא
תקיפא ובדרוע מרמם על כן
פקדך יי אלהך למעבד ית
יומא דשבתא׃ יקר
ית אבוך וית אמך כמא ד־
פקדך יי אלהך בגיל דיורכנון
יומיך ובגין דייטב לך על ארעא
דייי אלהך יהב
לך׃ לא תקטול
נפשא׃ ולא
תגנוב׃ ולא תענוב׃ ולא
תסהיד בחבריך סהדות ש־
רשקרא׃ ולא תחמד אתת
חברך׃ ולא תירוג
ית חבריך חקליה ועבדי־ ד־
ואמהתיה תוריה וחמריה וכ־
וכל די לחבריך׃ ית

ולקנה לו היה ויכבי יוחאי בן קרח נתיחס
בדברי הימים׃ ויפרח הרגש יעקן עורין
רבית יופיים׃ ומדרש אגדה יפרח בפלטין
ובגנזי׃ אורם חשוב מן אפרין שנתייה לו
שושנן לשון חן׃ ועלה השיש הזה לשון
הזה הוא עלה היה ומזן מועד למועד־
לשילה ומשש אגדה אות כדרך שהיה עולה
בשנה זו לא היה עולה בשנה השחרת כדי
לשמועאת ישראל ויעשן כמותן׃ ויהי היום
והוה יום חד בשבין׃ משה אחת יופים׃ חולק
חד בחד׃ וראוי להשקל בספר פנים יפות׃
עשתה׃ עושה כעלה עגה׃ גם כעס
אחר כעס המוציא לכך נאמר גם היה

ירדם שדמין והקבה׃ עבודת אלוקך
יאמרו לפנו יכון של עולם מכל עבודות
שבריות מעולין דשה בעיר ליקח לו בן
יחיד׃ ואמלך ויתיר עיר והו עדי ועסקו
לו׃ אמיתך׃ השוור ג׳ פעמים בכי קרא׃
פעד ג׳ דברים שהאשה מיצוה בהן׃
דרך אנשים מיזיקים פרט בעוף יעשיכ
עזיקים׃ יעשים חשובים פרט זקן בא
בימים׃ ועשים חכמים שיש יעשים חכמים
וידועים׃ ופעמון לו׃ שיקדו רמוז לפעמון
לו׃ ורמוז ומרוות אשתין לו יהיין
עלוהי׃ שומר את עזה יעשה שופטין
כך תיקנם יהושע׃ ועלי ומזרק לה עב־

יוכלה׃ לשון פעל׃ פת לאכלה׃ לשון לפעול׃
ועלי הכהן ישב על הכסא׃ אותן היום ישב
לשון גדולה שנתמנה שופט על ישראל׃ על
מזוזתי׃ אות ומזוזות׃ ס׳ עבדות׃ לשון
מתייחד שם זה כאן׃ אומרה לפני רבונו
של עולם שני עטרות בראשך בעולמך
העליונים לא פחים ולא רבים ולא מתים
המחזתם פרים ורבים ומתים אם מן
המחזתם אולי אתה פנה ורבה
ומתה ואם מן העליונים אני לא אמותך
ויש מתרצי בזמרת׃ אלעזר בני עלי׃
יוסי הגלילי׃ ורבותינו דרשו בתוספתא
ברכות וכך שמעתי אני הקטן

מיצוה
ק׳